Nyt fra historisk Videnskab.

Et virksomt Liv afsluttedes, da Kaptajn Knud Christian Rockstroh den 1. Oktober 1942 segnede død om under sit Arbejde i Rigsarkivet. Til sit sidste Aandedræt blev det forundt den da omtrent 82 Aar gamle Officer at virke i Dansk Militærhistories Tjeneste.

R., der var Søn af en indvandret tysk Haandværker, som havde giftet sig her i Landet, var Boghandlermedhjælper, da han i 1880 blev indkaldt som Rekrut til Regimentet i Viborg. Efter at være bleven udtaget til Befalingsmandselev og i 1882 udnævnt til Sekondløjtnant, tilegnede den jernflittige og velbegavede unge Mand sig saadanne Kundskaber, at han kunde optages i Officersskolen. I 1887 udnævntes han til Premierløjtnant, 1907 til Kaptajn, faldt for Aldersgrænsen 1912 og blev derefter 1913 ansat i Hærens Arkiv, hvis Chef han var 1921—30.

R. fik, vistnok paavirket af C. Th. Sørensen, tidligt Interesse for dansk, militær Historie, og som den særdeles dygtige Officer han var, erhvervede han sig saavel gennem sin Tjeneste som ved at gennemgaa Officersskolens Generalstabskursus den fyldige, faglige Uddannelse, som ogsaa paa det krigs- og hærhistoriske Felt er en nødvendig Forudsætning for den rette Vurdering af militære Forhold. Særligt concentrerede han sine Studier om Hæren i det 17. og 18. Aarhundrede og fik ved den Energi, hvormed han gennemtrawlede Arkiverne, et enestaaende grundigt Kendskab til sit Emne. I »Udviklingen af den nationale Hær i Danmark i Tiden 1614—1808« — tre Bind, der udkom 1909—26 — har R. skabt et fremragende Værk, der som Kildeskrift vil have blivende Værdi baade for Kendskabet til Hærens og den danske Bondestands Historie. Det af Generalstaben udgivne Værk: »Bidrag til den Store nordiske Krigs Historie«, hvis Udgivelse havde strakt sig lige fra 1899, afsluttede R., efter Generalløjtnant Tuxen's Død, med 9. og 10. Bind i 1932—34. Gennem sit Arbejde i Hærens Arkiv kom han i særlig Grad ind paa den militære Personal-

historie. 1928 udgav han »General de Mezas Krigsdagbøger for Aarene 1849—51« og 1930 »General de Meza og Dannevirkes Rømning«, Bøger, der ligesom R.s andre er skrevet i et flydende og tiltalende Sprog og viser ham som en mild Dommer. I sine senere Aar var han en flittig Bidragyder til »Dansk biografisk Leksikon«. Iovrigt har R. med rund Haand stroet Resultaterne af sine Studier ud i Afhandlinger i »Historisk Tidsskrift«, »Personalhistorisk Tidsskrift«, »Militært Tidsskrift«, Amtsaarbøger o. s. v. eller som Afdelingshistorier.

Overalt i sin Historieskrivning viste R. stor Selvstændighed saavel i Stoffets Behandling som i sin Kritik. Medens hans Bedømmelser af Personer og Begivenheder i det hele er strengt sagligt underbygget med fast Villie til at finde Sandheden, kunde imidlertid — i Forbindelse med en vis Oppositionslyst — hans nøgterne Natur og Lede ved alt, hvad der efter hans Opfattelse var hult og uærligt, ved enkelte Lejligheder føre ham ind paa overdrevne og barokke Domme. Dette uanset staar imidlertid R. ubetinget som en af de betydeligste blandt vore militære Historikere. *Jens Johansen.*

Efter tilsyneladende at have overvundet en langvarig Sygdom døde Jørgen Olrik pludselig d. 4. Maj 1941. Født 1875, tog han 1898 Skoleembedseksamen med Historie som Hovedfag, men allerede som purung Student var han 1894 blevet ansat ved »Dansk Folkemuseum«, til hvilket han gennem hele sit Liv var knyttet, samtidig med at han en Snes Aar igennem arbejdede ved Nationalmuseets 2. Afd. I 1910 blev han Inspektør, og efter at Folkemuseet var bleven forenet med Nationalmuseet ved dettes Nyorganisation 1922 administrerende Inspektør for sit gamle Museum. Hans litterære Arbejder som Museumsmand samler sig væsentlig om Sølvets Historie. Her kan foruden hans meget forøgede Nyudgave af hans gamle Chef Bernhard Olsens Katalog over Guldsmedemærker nævnes hans smukke Bog om Nationalmuseets Samlinger af »Drikkehorn og Sølvtøj fra Middelalder og Renaissance« (1907) og dens Fortsættelse »Danske Sølvarbejder fra Renaissancen til vore Dage« (1915). Men jævnsides hermed havde han en levende Interesse for ældre dansk Bondekultur, den materielle saavelsom den aandelige. Et Udslag heraf var hans Udgave af »Livet i Klokkergaarden«, en Skildring af gammelt falstersk Bondeliv, og hans Virksomhed i »Foreningen Danmarks Folkeminder«, hvis Formand han blev 1933. Paa samme Linje ligger hans for Sprog- og Litteraturselskabet besørgede Udgaver af